

Recensies

Gemma Coebergh

CD ERIC KOEVOETS aan het Maarschalkerweerd-orgel in de Sint-Lambertuskerk te Rotterdam. Wagner/Koevoets: Vorspiel zu Parsifal; Vierne: Naïades, Rheinberger: Introdution und Passacaglia; Koevoets: Prélude et fugue; Reger: Capriccio in fis; Tournemire: Pièce symphonique; Langlais: Trois Méditations sur la Ste. Trinité.
Tulip Records, TURE 201310. Opname: Anton Visser.

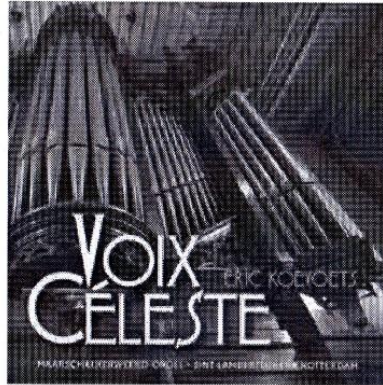
De CD heeft de ondertitel 'Voix céleste', de hemelse stem, die in verscheidene door Koevoets gespeelde composities een duidelijke rol vervult.

Het in 1900 gebouwde Maarschalkerweerd-orgel in de Rotterdamse Sint-Lambertuskerk vertoont een mengeling van Franse en Duitse romantische elementen, gecombineerd met oudere Hollandse tradities. Dit maakt het instrument geschikt voor veel composities uit de 19^e en 20^e eeuwse orgelliteratuur.

Een transcriptie van Richard Wagners *Vorspiel zu Parsifal* van de hand van Koevoets zelf vormt een zeer geslaagde manier om de rijkdom van de dramatische taal van Wagner te vertalen naar de klank van een romantisch orgel. De lang uitgesponnen muzikale lijnen laten zich heel goed vangen in het 'instrument met de eeuwige adem'. Koevoets weet bijzonder mooi te registreren. Ook zijn voordracht munt uit door een ingetogen en expressieve aanpak.

Om bij de Duitse composities op de CD te blijven: het *Capriccio* in fis van Max Reger krijgt een prachtige dynamische opbouw en wordt voortvarend, maar steeds evenwichtig ten gehore gebracht. Het werk van Joseph Rheinberger komt eveneens goed uit de verf, wat geldt voor zowel de korte *Introdution* als de in klassiek-romantische vorm geschreven *Passacaglia*. Al met al een interessante demonstratie van de mogelijkheid om met goed uitgekozen registraties het Duits-romantische coloriet op te roepen.

In de Franse muziek komt het orgel verrassend voor de dag. Het bezit voldoende raffinement in de verschillende registersoorten om aan de gespeelde composities recht te doen. Het *Pièce symphonique* van Charles Tournemire, een vroeg werk, het eerste orgelstuk dat de meester schreef na zijn benoeming in de Ste. Clotilde, ontvouwt zich qua klankkleuren in

volle zeggingskracht. Ik zou me een iets levendigere uitvoering kunnen voorstellen, maar Koevoets pakt het in ieder geval met zorg aan en besteedt veel aandacht aan de muzikale frasen.

De uitvoering van het veeleisende *Naïades* van Louis Vierne kan een hoogtepunt op de CD worden genoemd: prachtig vloeiend, egaal legatospel waardoor de gestalten van de waternimfen je steeds fascinerend voor ogen zweven.

De *Trois Méditations sur la Ste. Trinité* van Jean Langlais stammen uit 1962. Opvallend is dat Langlais in het eerste deel het thema van de Engelse hymne *St. Anne* gebruikt, die bij Bachs grote fuga in Es dur het eerste thema vormt. Tevens wordt het gregoriaanse *Pater noster* geciteerd, dat ook in het tweede gedeelte even wordt aangeduid. In dat deel klinkt ook het *Noël Provençal*, als verwijzing naar de geboorte van Christus. Het derde deel begint met een ware pinksterstorm, die leidt tot een citaat uit de hymne *Veni Creator Spiritus*.

Tenslotte passeren alle eerder gepresenteerde thema's of gedeelten daaruit de revue, zodat de eenheid in verscheidenheid van de Drievuldigheid prachtig wordt uitgebeeld. Koevoets weet er wel raad mee en speelt met verve en technische beheersing.

Prélude et fugue van Koevoets zelf stamt uit 2010, een tweeluik, gebaseerd op hetzelfde thematische materiaal. De Franse titel doet al vermoeden dat het werk geïnspireerd is door de Franse orgelmuziek, en wel die uit de 20e eeuw, zoals Koevoets toelicht. Het bezit een ingetogen sfeer en een mooie, expressieve zeggingskracht.

In deze opname klinkt het orgel krachtiger dan in werkelijkheid. Van een orgel met 28 stemmen valt niet te verwachten dat het een kathedrale allure heeft, maar de uitgesproken kleuren die het bezit en de homogeniteit van de klank geven het veel mogelijkheden, wat een CD van uitstekende kwaliteit heeft opgeleverd.